Ed Nelson's Newsletter

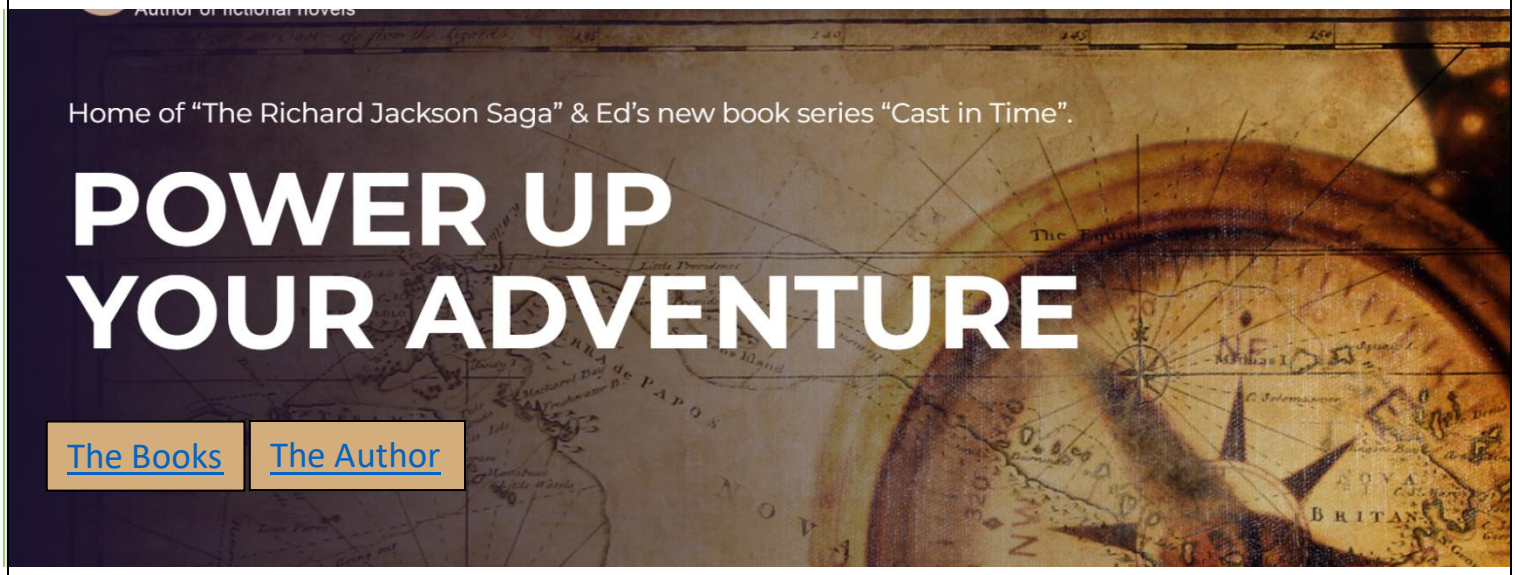

Home of the *Richard Jackson Saga; Ever and Always; Mary, Mary; More Mary, Mary* and the in-progress *Cast in Time* series.

Series 4, Volume 6 **November 15, 2026**

Included in this Issue

First books of Richard Jackson Saga and Cast in Time discounted
Free chapter from *Hollywood,* 3rd book of the Richard Jackson Saga
Free chapter of the same in Dutch
Mary Mary and More Mary Mary Combined
Cast in Time series
The Richard Jackson Saga
Ever and Always: Immortality and the Apocalypse

Discounted First Books!

The first book of the Richard Jackson Saga, *The Beginning,* Kindle version, is discounted to $2.99. Cast in Time's first book *Baron* is also discounted to $2.99 in the Kindle version. These discounts also go across all the language translations. That's three dollars off per book. It's a clever (we hope) ploy to get new readers sucked into the series. Try it; you'll like it! Maximum discounts also have been applied to the English language versions of *Baron* and *The Beginning* in paperback and hardback. Click on the links above to see those books. Amazon won't allow us to go any lower! These discounts will be available through the Christmas season, so buy soon before the promotion ends.

Free Chapters in English and Dutch

Here is the first chapter of *Hollywood,* third book of the *Richard Jackson Saga*, followed by a Dutch translation. It was translated by the AI service ScribeShadow. Ed's description of 1950s teenage styles are a hoot. I wonder if the Dutch translation of the 1950s slang term "melvin" is accurate. If you are a native Dutch speaker or know one, would you let us know the quality of the translation at Earl Nelson ednelson@verizon.net?

Chapter 1

We were back at school on Monday, the fifth of January. Before the Christmas vacation started, it seemed like it would be long. Now that it was finished, it seemed to have gone too fast or too short. The only good thing about being back in school was that we could see each other's new clothes. We were all about the same age and growing, so ninety percent of our presents were clothes.

It wasn't so critical for the guys. Girls needed to stay in the mainstream of fashion, or they were whatever girls were when their clothes weren't the current styles…frumpy, odd, or weird. I don't know. Having heard enough giggling over the years, I knew that having the wrong clothes could be a social disaster. No matter how new the clothes were.

Guy's clothes didn't change that much, so it wasn't the same problem. Jeans were jeans; khakis were khakis. The brand name didn't matter.

With guys, what mattered was your haircut. The jocks wore a flattop. A college cut was required for those who thought of advanced education or were trying to look preppy. Rebel types wore their hair the same as Elvis, heavy on the grease, long sideburns, and ducktails until the Army drafted him.

The last haircut you wanted was a pineapple. This was a lock of hair left in front, and the rest cut down with a number two guard on the clippers. At the start of summer, this is the haircut parents would get their small kids to last the season. Melvins, dorks, and nerds kept their hair this way.

Then, of course, it needed to be kept trimmed, so there was the Saturday ritual of a trip to the barbershop. We didn't think or talk about it. We just did it. You had to keep it above your ears in what was called a white wall. If you wore glasses, the last thing you wanted was the hair to go over the sidebars. They had raised the cost of a haircut to fifty cents last year, so this was serious upkeep.

I kept my college cut trimmed every Saturday if I could. If I let it go for two weeks, Mum would tell me I needed a dog license. If I missed a Saturday, I almost always went on Monday and never past Tuesday.

The most interesting girls were those who switched to a new bra style. The ones that stuck out a lot were called "Nose Cones". That or "Headlights". Of course, any bra was also called an over-the-shoulder boulder-holder. Yes, we freshmen had a lot of class.

Boy's heavy sweaters with reindeer were the in thing this year. I didn't have one, but I thought they were okay.

Restarting classes was the usual commotion. It was like we had never been to school before. Two weeks off, and we had forgotten everything we had learned this year. We were into the fourth week of this six-week grading period. The first semester exams would start in two weeks, so teachers would start reviewing for the tests next week.

I have been carrying straight A's, so it wasn't a dreadful prospect, but I was still going to be prepared. I had already gone over the material that would be presented this week, so I started my review a week early. This should give me a firm foundation for taking the tests.

At lunchtime, the usual gang was at our table. We all shared what we got for Christmas. Tom Wilson told us about an aunt who had knitted him a sweater. The only problem was that one arm was about two inches longer than the other. His mom forced him to wear it when his aunt visited. It wasn't that funny, but the way Tom described it, we were all in stitches.

Tom and Tracy had matching sweaters to show they were a couple. Cheryl and I hadn't exchanged presents. We were in sort of no man's land. We liked each other and had done things together but hadn't been on an official date. Yet, at the same time, other people treated us as a couple.

I decided to move things forward and asked Cheryl if she would like to watch a movie on Friday. She accepted quickly and then asked me what was playing. I had no idea. Tom Morton told us it was North by Northwest, an action movie with Cary Grant. I liked the action part, and Cheryl liked Cary Grant, so it sounded good. I had done the right thing on cue from the looks Cheryl and Tracy exchanged.

The rest of the school day was spent getting back into the swing of things. There was no big news or gossip from over the holidays, so that was a good thing.

I went home and did my practice typing. I realized that I had plateaued at forty words a minute without errors. This was respectable, considering I wasn't going to be a secretary. A professional would do a hundred words a minute or more.

Typing achieved, I had to find some other skill to master. Later, I realized that I had a good basic knowledge of Spanish. At least I could carry on a conversation. My understanding of grammar left something to be desired.

Mrs. Hernandez was back from Miami, and she was vibrant. Visiting her relatives had done her a world of good. She told us that more and more Cubans were continually fleeing to Miami.

She told us that there were now parts of the city where Spanish was the only language heard. Until the mess with Castro was taken care of, it wouldn't change. She thought it might be as long as five years until most people could return to Cuba.

That sounded like a long time to be in exile. Then I remembered the outcomes of World War II and other wars and thought they might be lucky if it was only five years. On a more cheerful note, all this conversation was in Spanish and was very rapid. Even Mary, who didn't understand the gist of the conversation, understood the words. She told us they should call a taxi if they wanted to go home. Eddie told her it would have to be a water taxi.

She replied, "Then Mr. Jingles could take them home!"

Dad had some interesting news at dinner. He had inquired about the ownership of the four houses on Bellefontaine Island. They had all been for sale for back taxes. He had purchased them for five hundred dollars each. We now owned the entire island!

We planned to check the houses out this Saturday. We would probably have to tear them down and build one cottage. It also brought up what we were going to do with the boathouse. It was way oversized for one family's boat or boats, but now we didn't want to sell it and share our island.

After dinner and helping with the cleanup, I finished typing more copies of the last Blackhoof papers. Tomorrow Mr. Redfoot will be stopping by our house. We had been told to expect him around four o'clock, so I would be home from school.
That night I didn't feel like reading. I was thinking about summer fun at the lake with a speedboat and a new cottage to stay at; this balanced against working on a steamship for the summer and seeing the world. I fell asleep quickly. Having to get up and go to school left me tired.

Hoofdstuk 1

Op maandag 5 januari gingen we weer naar school. Voordat de kerstvakantie begon, leek die eindeloos te gaan duren. Nu hij voorbij was, leek hij veel te snel voorbij te zijn gegaan, of gewoon te kort te zijn geweest. Het enige goede aan weer naar school gaan, was dat we elkaars nieuwe kleren konden zien. We waren allemaal ongeveer even oud en nog in de groei, dus negentig procent van onze cadeaus bestond uit kleding.
Voor de jongens kwam het niet zo nauw. Meisjes moesten de laatste mode volgen, anders waren ze wat meisjes ook maar waren als hun kleren niet volgens de nieuwste mode waren… truttig, apart of raar. Ik weet het niet. Na door de jaren heen genoeg gegiechel te hebben gehoord, wist ik dat de verkeerde kleren een sociale ramp konden zijn. Hoe nieuw ze ook waren.
Jongenskleren veranderden niet zo veel, dus daar speelde dat probleem niet. Een spijkerbroek was een spijkerbroek; een kaki broek was een kaki broek. Het merk deed er niet toe.
Bij jongens ging het om je kapsel. De sportjongens droegen een bloempotkapsel. Wie hoger onderwijs ambieerde of er netjes en kakkerig uit probeerde te zien, moest een collegekapsel hebben. Rebelse types droegen hun haar zoals Elvis: flink in het vet, met lange bakkebaarden en een eendenstaart, totdat hij door het leger werd opgeroepen.

Het laatste kapsel dat je wilde, was een ananas. Daarbij bleef er aan de voorkant een pluk haar staan en werd de rest met opzetkam nummer twee kortgeschoren. Aan het begin van de zomer lieten ouders hun kleine kinderen zo knippen, zodat ze het hele seizoen niet meer naar de kapper hoefden. Sukkels, malloten en nerds hielden hun haar altijd zo.

Natuurlijk moest het daarna wel bijgehouden worden, dus was er het zaterdagse ritueel van een bezoek aan de kapper. We dachten of praatten er niet over. We deden het gewoon. Je haar moest boven je oren blijven, in wat een whitewall werd genoemd. Als je een bril droeg, wilde je absoluut niet dat je haar over de pootjes viel. Vorig jaar hadden ze de prijs van een knipbeurt verhoogd tot vijftig cent, dus dat onderhoud was een serieuze zaak.

Als het enigszins kon, liet ik mijn collegekapsel elke zaterdag bijwerken. Als ik het twee weken liet groeien, zei mam dat ik een hondenpenning nodig had. Als ik een zaterdag oversloeg, ging ik bijna altijd op maandag en nooit later dan dinsdag.

De interessantste meisjes waren degenen die op een nieuw model beha waren overgestapt. De exemplaren die ver naar voren staken, werden 'neuskegels' genoemd. Of 'koplampen'. Natuurlijk werd elke beha ook wel een over-de-schouder-keienhouder genoemd. Ja, wij brugklassers hadden werkelijk stijl.

Dikke jongenstruien met rendieren waren dit jaar helemaal in. Ik had er geen, maar vond ze best aardig.

Toen de lessen weer begonnen, heerste de gebruikelijke chaos. Het was alsof we nog nooit op school waren geweest. Twee weken vrij en we waren alles vergeten wat we dat schooljaar hadden geleerd. We zaten in de vierde week van deze beoordelingsperiode van zes weken. Over twee weken begonnen de examens van het eerste semester, dus volgende week zouden de leraren de lesstof voor de toetsen met ons gaan doornemen. Tot nu toe had ik alleen maar tienen gehaald, dus het vooruitzicht was niet afschrikwekkend, maar ik wilde toch goed voorbereid zijn. Ik had de lesstof die deze

week aan bod zou komen al doorgenomen, dus begon ik een week eerder met leren. Dat zou me een stevige basis voor de toetsen geven.

Tijdens de lunch zat de gebruikelijke groep aan onze tafel. We vertelden elkaar wat we voor Kerstmis hadden gekregen. Tom Wilson vertelde ons over een tante die een trui voor hem had gebreid. Het enige probleem was dat de ene mouw ongeveer vijf centimeter langer was dan de andere. Zijn moeder dwong hem de trui te dragen wanneer zijn tante op bezoek kwam. Zo grappig was het eigenlijk niet, maar door de manier waarop Tom het vertelde, lagen we allemaal dubbel.

Tom en Tracy droegen dezelfde trui om te laten zien dat ze een stel waren. Cheryl en ik hadden geen cadeaus uitgewisseld. We bevonden ons in een soort niemandsland. We vonden elkaar leuk en hadden samen dingen ondernomen, maar waren nog nooit officieel op een afspraakje geweest. Tegelijkertijd behandelden andere mensen ons wel als een stel.

Ik besloot de zaak een zetje te geven en vroeg Cheryl of ze vrijdag met me naar de film wilde. Ze zei meteen ja en vroeg vervolgens welke film er draaide. Ik had geen idee. Tom Morton vertelde ons dat het North by Northwest was, een actiefilm met Cary Grant. Het actiegedoe sprak mij wel aan en Cheryl hield van Cary Grant, dus het klonk goed. Aan de blikken die Cheryl en Tracy uitwisselden, merkte ik dat ik precies op het juiste moment het juiste had gedaan.

De rest van de schooldag waren we bezig weer in het ritme te komen. Er was geen groot nieuws of sappige roddel uit de kerstvakantie, en dat was maar goed ook.

Ik ging naar huis en deed mijn typeoefeningen. Ik besefte dat ik op een plateau van veertig foutloze woorden per minuut was beland. Dat was heel behoorlijk, aangezien ik geen secretaris zou worden. Een professional haalde honderd woorden per minuut of meer.

Nu ik het typen onder de knie had, moest ik een andere vaardigheid zien te beheersen. Even later bedacht ik dat ik een goede basiskennis van het Spaans had. Ik kon in elk

geval een gesprek voeren. Mijn kennis van de grammatica liet nog wel wat te wensen over.
Mrs. Hernandez was terug uit Miami en ze straalde. Het bezoek aan haar familie had haar zichtbaar goedgedaan. Ze vertelde ons dat steeds meer Cubanen naar Miami bleven vluchten.
Ze vertelde dat er inmiddels delen van de stad waren waar je alleen Spaans hoorde. Zolang de ellende met Castro niet was opgelost, zou dat niet veranderen. Ze dacht dat het misschien wel vijf jaar kon duren voordat de meeste mensen naar Cuba konden terugkeren.
Dat leek me een lange tijd om in ballingschap te leven. Toen dacht ik aan de gevolgen van de Tweede Wereldoorlog en andere oorlogen, en bedacht ik dat ze geluk zouden hebben als het maar vijf jaar duurde. Iets vrolijkers was dat dit hele gesprek in het Spaans werd gevoerd, en in hoog tempo. Zelfs Mary, die de strekking van het gesprek niet begreep, verstond de woorden. Ze zei dat ze een taxi moesten bellen als ze naar huis wilden. Eddie zei dat het dan wel een watertaxi moest zijn.
Ze antwoordde: 'Dan kan Mr. Jingles ze naar huis brengen!'
Tijdens het avondeten had pap interessant nieuws. Hij had uitgezocht wie de vier huizen op Bellefontaine Island bezat. Ze waren allemaal wegens achterstallige belastingen te koop aangeboden. Hij had ze voor vijfhonderd dollar per stuk gekocht. Nu was het hele eiland van ons!
We waren van plan de huizen zaterdag te gaan bekijken. Waarschijnlijk zouden we ze moeten slopen en één vakantiehuisje bouwen. Dat wierp ook de vraag op wat we met het botenhuis zouden doen. Het was veel te groot voor de boot of boten van één gezin, maar nu wilden we het niet meer verkopen en ons eiland met anderen delen.
Na het avondeten en nadat ik had geholpen met opruimen, typte ik de overige exemplaren van de laatste Blackhoof-documenten. Morgen zou Mr. Redfoot bij ons

langskomen. Ons was verteld dat we hem rond vier uur konden verwachten, dus dan zou ik uit school thuis zijn.

Die avond had ik geen zin om te lezen. Ik dacht aan het plezier dat we die zomer aan het meer konden beleven, met een speedboot en een nieuw vakantiehuisje om in te verblijven, en woog dat af tegen een zomer lang op een stoomschip werken en de wereld zien. Ik viel snel in slaap. Het vroege opstaan om naar school te gaan had me moe gemaakt.

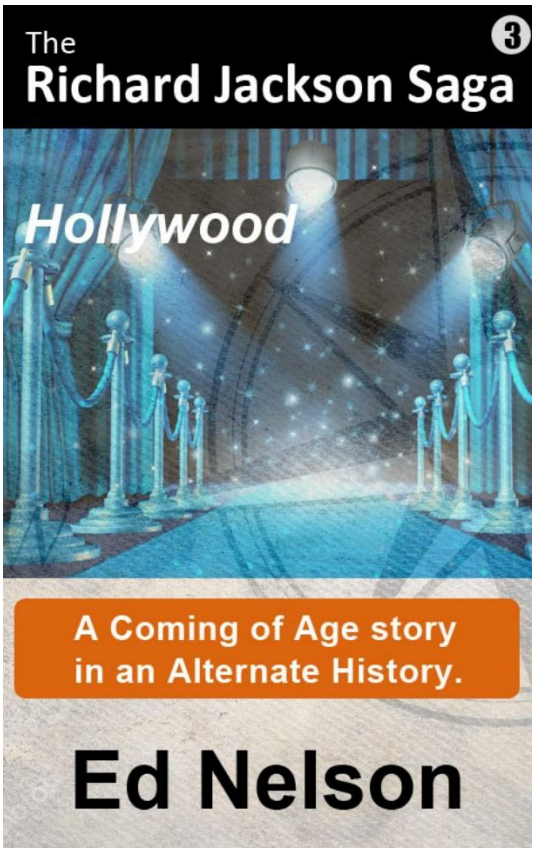

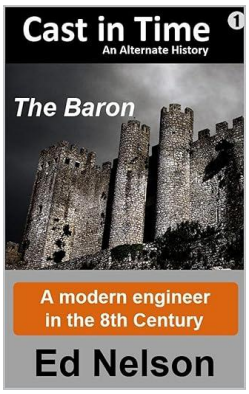

In the *Cast in Time* series an engineer finds himself in an alternate reality, Cornwall, in the year 715 A.D. He awakens in the body of a young baron.

Retired Lieutenant General James Fletcher, former head of the Army Corp of Engineers, lies dying at the age of ninety-two. Having led a full life, he is a decorated veteran of World War II, Korea, and Viet Nam.

His love of engineering has him taking university courses his entire life. When his health falters, and he can no longer continue his education, MIT awards him an honorary Ph.D. in Professional Studenting. After a long illness, he lies dying. His last thought is, "What a waste of such wonderful knowledge."

As he fades to black, the fun begins. He is to build a modern civilization without being burned as a witch!

The Richard Jackson Saga

Bank robbery, bull riding in the rodeo, a western movie, and rustlers, among other events, occur as young Rick is on a cross-country trip, hitchhiking from a small Ohio town to California. This alternate history is of what should have been rather than what has been.

With wit and humor and no teenage angst, we follow a young man's coming of age in the late 1950s. Starting in the summer before his freshman year, it follows him through his high school life, where he learns golf is his game. He finds fame and fortune as an inventor and wealth in Hollywood as he searches for a girlfriend. Wealth and fame prove far easier than girls.

The songs, movies, and books of the 1950s and 60s are nostalgic to some. The action and adventure thrill others. All readers enjoy the realistic flow of life, give or take a lie or two, in the 16-book series of *The Richard Jackson Saga*.

Follow Rick from the excitement of his summer to the dullness of high school life while he proves that school isn't always dull.

Cast in Time, Book 8

It's here! Book 8, Cast in Time: *Archduke* is available on Kindle and in paperback and hardback at Amazon.

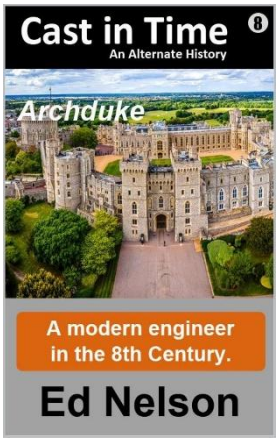

Now James is adding eastern Europe and what would become Russia to his territories. He continues inventing and providing information to improve the lives of all his people. His granddaughter wants to imitate Amelia Earhart's journey around the planet, hopefully without the disappearing and dying part. Then there is major detective work to try to solve a bank robbery. Join the journey with this wild ride through the eighth century.

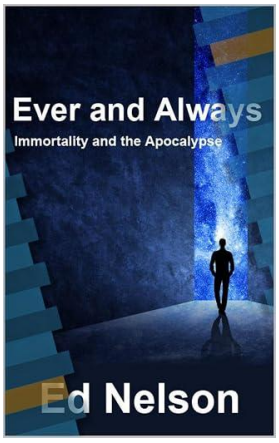

Ever and Always: Immortality and the Apocalypse

Rick King, a Viet Nam veteran is lost in the final stages of Alzheimers in a moderate long term care home, when something strange happens. He awakens in a long-term care facility for the indigent. As Rick regains his strength and fights for his stolen life and wealth, elegant Marsha Wren in the exact same situation, joins Rick as they struggle to get their lives back, while they avoid the danger of ending up in a government laboratory. While regaining their strength and independence they are also growing younger in health and appearance. They have no idea how young they will end up or how long they will live, are they immortal? One thing they know is that if they live long enough the world and the United States will change. How or when they have no way of knowing, just that change will occur. They position themselves as best as they can, fighting a survivalist group, when as predicted the apocalypse occurs. They will live, but can civilization survive?

Mary Mary and More Mary Mary combined

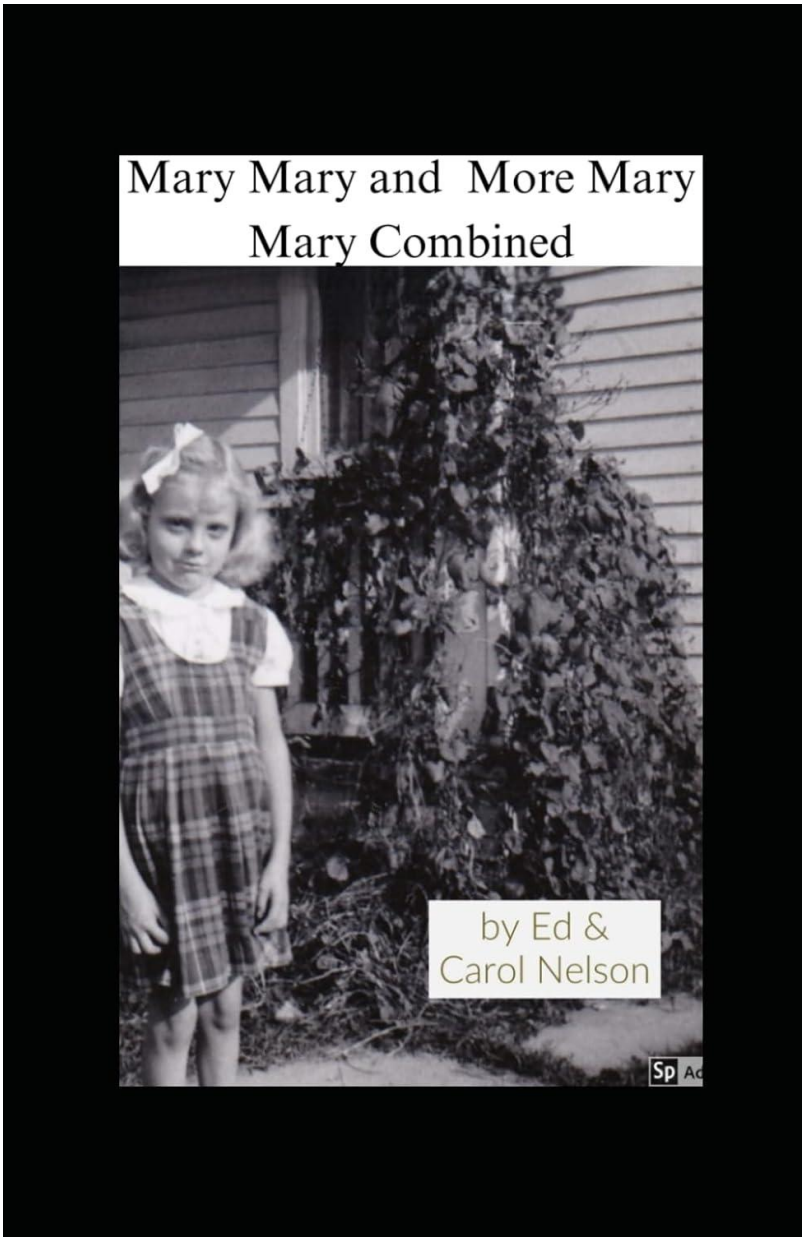

- You asked for it! Two books, *Mary Mary* and *More Mary Mary* have been combined so that a paperback and hard cover book can be printed. There is no new material added.

Mary Mary is a short story, 10,000 words. Mary Jackson, younger sister of Richard Jackson, has her own growing pains in her five-year-old world. Mary has been described as five going on thirty-five. Follow Mary as she weathers the perils of kindergarten while making her mark on the world and earning the beginning of her own fortune. Mary Mary, how does your garden grow.

In *More Mary Mary* there are twenty-five Mary short stories in this collection. Follow her growth during The Richard Jackson Saga. We see her develop from a precocious child to a young genius. From cheating at monopoly to calling Professor Einstein names to his face she is fun all the way. Her view of the world is different from most: don't all little girls carry a dagger and solve differential equations in their head? Be prepared for a wild ride in cuteness, deadliness and inventions beyond your wildest dreams.